

som: Ja vel, saa kunne vi tale om Tingene, blot vi faa en Indrømmelse af, at vi skulle nedad med disse Udgifter, og at de til syvende og sidst kunne komme saa langt ned, at de nogenlunde svare til den Udgift, som Københavns Kommune i Virkeligheden har paa denne Konto. Men vi fik aldrig noget saadant imødekommende Svar, og derfor maa vi fastholde vort Forslag og ogsaa fastholde det ved Afstemningen, forudsat at et imødekommende Svar ikke kan opnaas endnu. Thi det ærede Medlem vil jo dog indrømme, at det er saadan, at det er en blot og skær og bar Accise; det vedkommer ikke os, om det er 50 eller 75 Øre, men det, som angaar os, er, at vi ville bort fra den Vej, vi fejlagtig ere komne ind paa. Hvis Forslaget fra Justitsministerens Side kunde blive ændret derhen, at vi om en kortere eller længere Aarrække bleve færdige dermed — men dog saaledes, at det kom til at ligge saa nær for Haanden, at vi kunde øjne en Ende paa det —, saa skulde jeg villig stemme for Justitsministerens Forslag. Men Historien er jo den, at heller ikke *det* er det ærede Medlem tilfreds med, og derfor har jeg, som sagt, været med til at stille disse Ændringsforslag, og jeg agter ogsaa at stemme for dem, forudsat at de ærede Herrer ikke skulde komme til at gøre os saa megen Indrømmelse, at vi kunde tænke, at vi med nogen Fordel kunne tage det tilbage og have en rimelig Udsigt til at vinde lidt derved til tredie Behandling.

K. M. Klausen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem for Fuglebjerg (Lars Jensen), at naar han antydede, at den Indtægt, Kommunerne her toge sig, ikke var lovlig, saa tager han jo fuldstændig fejl. Det er fuldstændig lovligt, naar Kommunerne opkræve den Afgift, som der her er Tale om, og jeg vil sige, at Københavns Kommune tager jo kun 50 Øre for det Arbejde, medens Betalingen i andre Kommuner for det samme Arbejde er f. Eks. i Aarhus 2 Kr., i Aalborg 2 Kr. 50 Øre, i Esbjerg 2 Kr., i Horsens 1 Kr. 50 Øre, i Nakskov 2 Kr. og i Nyborg 1 Kr., saaledes at det paa ingen Maade kan siges, at Københavns Kommune gennem en stor Betaling, en høj Betaling søger at skaffe sig større Indtægter.

Saa siger det ærede Medlem, at det jo er den højtærede Justitsminister, der faar med dette Ændringsforslag at gøre, hvis det nu bliver vedtaget, og den højtærede Justitsminister er jo langt klogere

og mere praktisk, end jeg er. Det skal jeg villig indrømme, og jeg ved meget godt, at det ærede Medlem for Fuglebjerg jo ser en Guddom i den højtærede Justitsminister; er der nogen, han ser op til i denne Verden, saa er det ganske sikkert den højtærede Justitsminister. Men selv om den højtærede Justitsminister var i Besiddelse af al Verdens Klogskab og Visdom, vilde det dog være umuligt for ham at udføre et saa tankeløst Forslag som det, det ærede Medlem har stillet; det staar ikke i menneskelig Magt at kunne udføre et saadant Forslag.

Lars Jensen: Det ærede Medlem er noget forarget over, at jeg ser op til den højtærede Justitsminister; det kunde han saamænd spare sig, for det vil alligevel ingen Indflydelse faa paa mig. Det ærede Medlem er stadigvæk inde paa dette, at vi ville gøre dem Uret. Det ville vi jo slet ikke gøre. Sagen er jo ganske simpelt den, at Byerne gennem Aarene ved Hjælp af deres Kontrol have opkrævet en Indtægt, som langt overstiger, hvad deres Udgifter have været. Denne Indtægt skal nu ophøre, hvis dette vedtages; det vil det ærede Medlem have Erstatning for. Jeg begriber ikke i mindste Maade, at der er nogen Grund til at give Erstatning, fordi Byerne ikke maa blive ved at tage den Indtægt, som det ærede Medlem selv indrømmer slet ikke er heldig; det er mig ubegribeligt, at han saa fremdeles kan kræve en Erstatning. Jeg indrømmer ham, at der er sket noget galt, og det vil jeg gerne være med til at jævne, netop ved, at han faar Lov til at opkræve disse Kontrolafgifter et Stykke Tid, men for at indrømme ham dette, saa maatte jeg kunne se en Ende paa denne Historie.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem tager fuldstændig fejl. Det ærede Medlem ved jo ikke, hvad han selv staar som Medforslagsstiller til. Det ærede Medlem staar jo selv som Medforslagsstiller til et Forslag, som gaar ud paa fuldstændig at stryge visse Afgifter, og de andre vil han have sat til et Beløb, som det er umuligt at fastsætte. Han foreslaar en Ændring, som slet ikke lader sig praktisere.

Lars Jensen: Jeg har ofte gjort det ærede Medlem opmærksom paa, at dette Forslag er ganske simpelt stillet for at høre, hvad de Herrer vilde sige til det. Hvis de ville give os en lille Smule Udsigt til, at de vilde tage den Tanke, som